

Ugers Ophold skrev han til Jakobe, der utaalmodig havde ventet paa at se ham offentlig forsvare sit nu endelig udkomne Kampskrift mod et ondsindet Angreb, der var fremkommet i et Fagtidsskrift:

„Du spørger mig, om jeg ikke har modtaget „Industritidende“, og du synes at forundre dig over, at jeg ikke har ladet høre fra mig i Anledning af dens nedsættende Dom om min Bog. Men hvorfor skulde jeg egenlig svare? Hvad betyder den Kritik? Du skriver, at du har glædet dig til at se mig slaa min Modstander ned og trevle hans falske Regnestykker op som en mølædt Strømpe; men det forekommer mig, at du tager altfor højtideligt paa den Ting. Herregud, det er jo da kun en Bog, — og tilmed en Bog, som jeg ikke selv længer er fuldtud tilfreds med. Der er hist og her Ungdommeligheder i den, som helst skulde have været udeladte. Desværre — saa ydmygende det end kan være for os — vi bliver nok nødt til at indrømme, at vort Herredømme over Naturen foreløbig kun er svagt befæstet; og heri maa man rimeligvis søge Forklaring paa den Kendsgerning, at saa mange, endog blandt forholdsvis oplyste Folk, i Naturen kan se et Udtryk for en evig Styrendes uforanderlige Magt og Vilje.“

Jakobe svarede aldrig paa dette Brev, og Per berørte ingensinde oftere sin Bog eller dens Skæbne. Han var i Grunden slet ikke utilfreds med den Tavshed eller dog Ligegyldighed, hvorved Bogen var bleven modtaget alle andre Steder end i den lidet læste „Industritidende“. I det hele blev hans Breve i Vinterens Løb stedse kortere og sjældnere. Han skrev mest om Vejret og Rydningsarbejdets Fremgang og den Slags Ting, eller